

Сонет

Наталія Горішна

Закохуюсь щораз, коли побачу.
Моїх натхнень єдина муз - ти.
Сонетами не вимолю пробачень,
Та відірватись, як від смакоти,
Не можу. І не хочу. Мов незряча,
Тягнусь туди, де промінь теплоти.
А кажуть, у жінок мінлива вдача -
Моїх натхнень єдина муз - ти.
Що споглядать життя своє безпутне -
Чомусь минуле ближче, чим майбутнє.
Твій теплий слід у ньому не простиg.
Сама за себе вже мудріша й старша,
Як на духу, признатися не страшно:
Моїх натхнень єдина муз - ти!